

Anton Debeljak

Sířžek naznanja snežek

Oštra zima gospodari,
vse okoli sneg in srež.
V temnem gozdu, glej, drvari
blagi sluga Julij Strež.

Ko pa se zamisli nekam,
ko ne pazi na zamah,
palec odlefi presekan.
V boli strese ga preplah.

»Ti si sřčal — božja dekla! —
meni nič in tebi nič.
Hofel Bog in sveta Tekla,
naj postane palec — fič!«

Kaj premore vera krepka,
se skazalo je ta čas:
drobna pfička krařkorepka,
palček, šine v zimski mraz.

Od krvi mu zgoraj suknja,
spodaj je polteno siv,
skrivališče — slednja luknja,
sřžek rad je zdrav in živ.

»Cer, cer, cer« vesel se klanja,
repek mu šřrli navzgor.
Sřžek zimo nam oznanja,
sneg in sren in piš od gor.